

Megjelenik minden szerdán

Egy szám ára 60 fillér

A Szamár

Szerkesztő SZENES BÉLA
Művészeti szerkesztő KÖBER LÉÓ

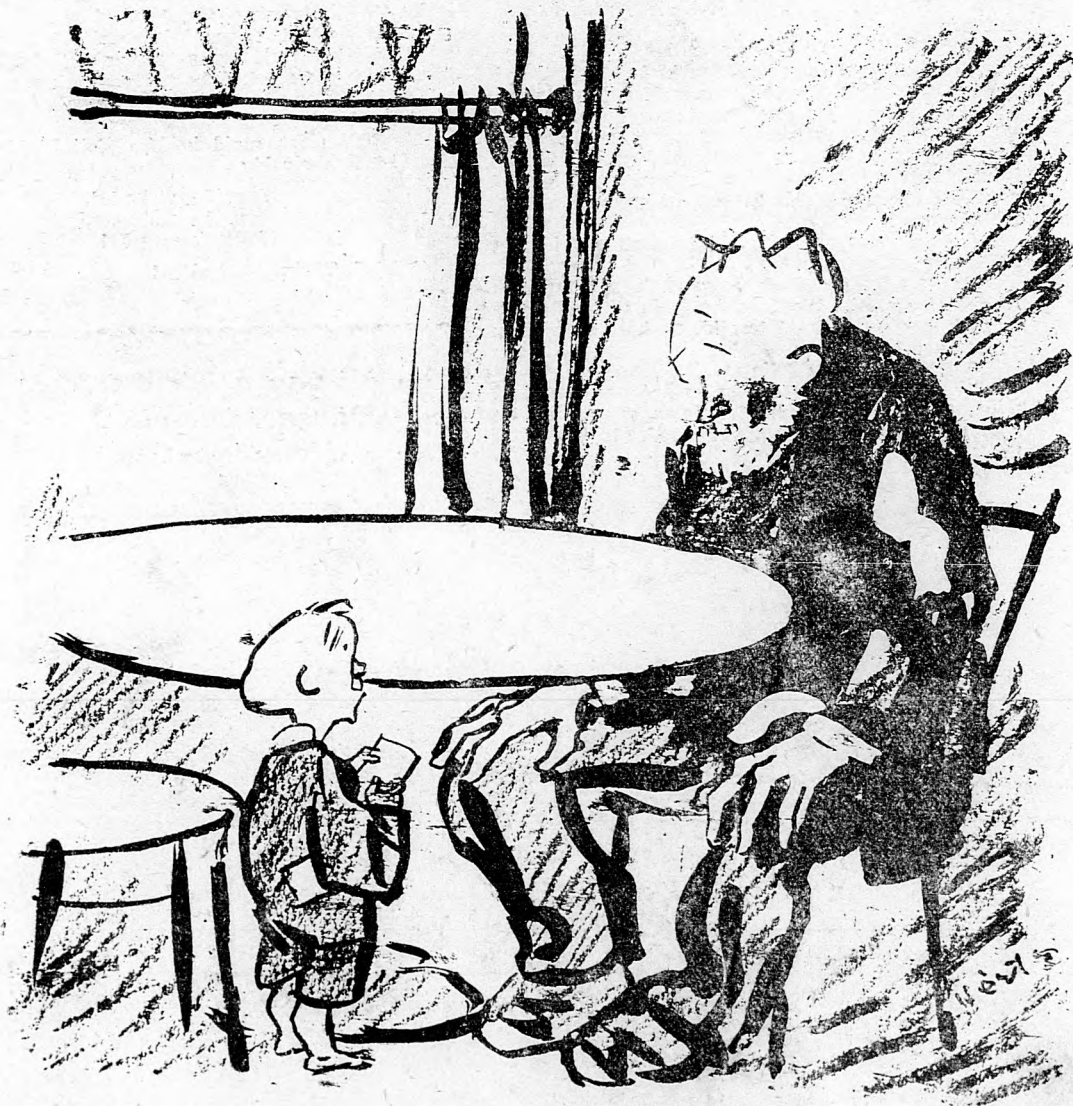
1918 május 22.

11. évf. ■ 21. szám

12. különszám: A KÁVEHÁZ

Pesti pillanatfelvétel

Vértes Marcell

— Kisfiu: Bácsi nem pajancsol pikánes képeket?

Kávéházi képek

(Történik egy pesti török kávéházban. Szereplők: Linkinson, magán-detektiv, dr. Al, hírlapíró és a bey. Körszél körül az asztaloknál artisták, díjbirkózók, kéjnlők, selyemfiúk és egyéb törökök.)

A BEY (sugva): Hozott valamit?
Dr. AL (ugyanugy): Döntő bizonyítékok vannak a kezemben. A gróf a vízbe ful.
A BEY: Gyorsan, gyorsan! A török polgárok ideje drága.

Dr. AL: Kérek előbb ötezer koronát.
A BEY (átad háromezret): A többiről majd elszámolunk. Gyerünk a bizonyítékokkal.
Dr. AL: Tessék. 1.: Két tanu által hitelesített közjegyzői nyilatkozat arról, hogy a gróf tegnap franciául beszélt. Nagyobb nyilvánosság előtt többször egymásután azt mondta: pardon.

A BEY (elteszi): Nagyon köszönöm. A hurok mind feszesebbre szorul. Ezért mennyit számít?
Dr. AL: Kétszáz korona, ehhez jön a bélyegköltség, fürdőjegy és aiautpénz, az összesen ötszázhuszonhárom korona negyven fillér. Itt van továbbá az eredeti fényképfelvétel, mely a gróft angol szabású ruhában, lábán amerikai cipővel ábrázolja, amint orosz teát iszik a Szerb-utcában. Egy egész hazaárulási bűnhalmazat, mit mondjak.

A BEY: Az ára?
Dr. AL: Potom nyolcszázkilencven korona. autóköltség, repülőgép, vízműdíj és harisnyapénz beleszámítva.

A BEY (átveszi): Mi van még?
Dr. AL: A grófnak bizalmas körben elejtett nyilatkozata, fonográf-lemezen megrögzítve. Tartalmazza a grófnak azt a kijelentését, hogy nagyon szereti a regényeket. Regény, az németül R o m a n — világos tehát, hogy a gróf ezzel a vallomással a Románia iránt érzett titkos szimpátiájának akart kifejezést adni. Az ára ezerkétszáz korona, helypénzzel és illetékekkel együtt.

A BEY: Nagyon drága. Figyelmeztetem, hogy a török állampolgárok pénze...

Dr. AL: Én ugy éljek, magamnak is többre van. Az áramfogyasztási illeték, ruhatár és gázóradij egy-maga kilencszáz koronát tesz ki. És hol van még az én hasznom?

A BEY (átveszi): Adja ezerért.
Dr. AL: Na nem bánom, magának mint régi kuncsaftnak megcsinálom kivételesen ezerszázért. Ne mondja, hogy hűtlen lettem az évezredes török-magyar barátságához.

LINKINSON, magán-detektiv (belép): Döntő bizonyítékaim vannak. A grófnak régen rossz. Kérek tiz-ezret.

A BEY (átad nyolcezret, mert ő egy óvatos ember, nem megy olyan könnyelműen lépre): Beszéljen.

LINKINSON: Immár kétségtelen, hogy a gróf elárulta a hazát. Szabott áron, fix prix, alku kizárva. Kezében van a Voltaire és Rousseau lyoni bancég utalványa: két milliárd font sterling, mint Ausztria-Magyarország vételára, ab Budapest franco házhoz szállítva. Ez négyezer korona, illetéki pótdíjjal, díjazási pótilletékekkel és hidvámossal együtt.

A BEY (örömkönyvek között): Istenem, nem éltem hiába... Tovább, tovább, egyetlen Linkinson mester, hazám megmentője!

LINKINSON: Itt van továbbá Twist Olivér angol tábornokszerzőkornok értesítése arról, hogy hatszáz-ezer kaukázusi halandzsa teljesen felszerelve készen áll a német határ átlépésére. Az ára háromszáz-ezer-nyolcszáz korona, temetkezési átalánnyal és visszeszámitási jutalékkal együtt. Figyelmeztetem, hogy ez az okirat eredeti apokrif.

A BEY (gondosan elteszi tárcájába az okiratot): Apokrif? Nagyon helyes, igazán örülök, hogy végre egy valószínű apokrif bizonyítékot kapok. Van még ilyen?

LINKINSON: Amennyit akar. Itt van például I. Ferenc francia király chiffrírozott kábeltávírata 1521-ből, melyben felszólítja a gróft, hogy a kamcsatkai egyezmény értelmében haladéktalanul izenjen hadat V. Károly német-római császárnak.

A BEY: Ez is egy valódi apokrif?
LINKINSON: Nem, ez egy eredeti facsimile. A legnagyobb áldozatok árán tudtam csak megszerezni, a Fidzsi-szigeten végzett ásatásaim alkalmával. Az ára vigalmi adóval együtt hatezer korona.

A BEY (fizet, majd keblére öleli Linkinsont és Dr. Al-t. Enekelnek):

A gróf a vízbe ful,
 A gróf a vízbe ful,
 Fojtsuk meg őt!

Türkei, Türkei über alles!

(cs. i.)

- *Mi van a kémmel?*
 — *Milyen kémmel?*
 — *A Konstennel.*

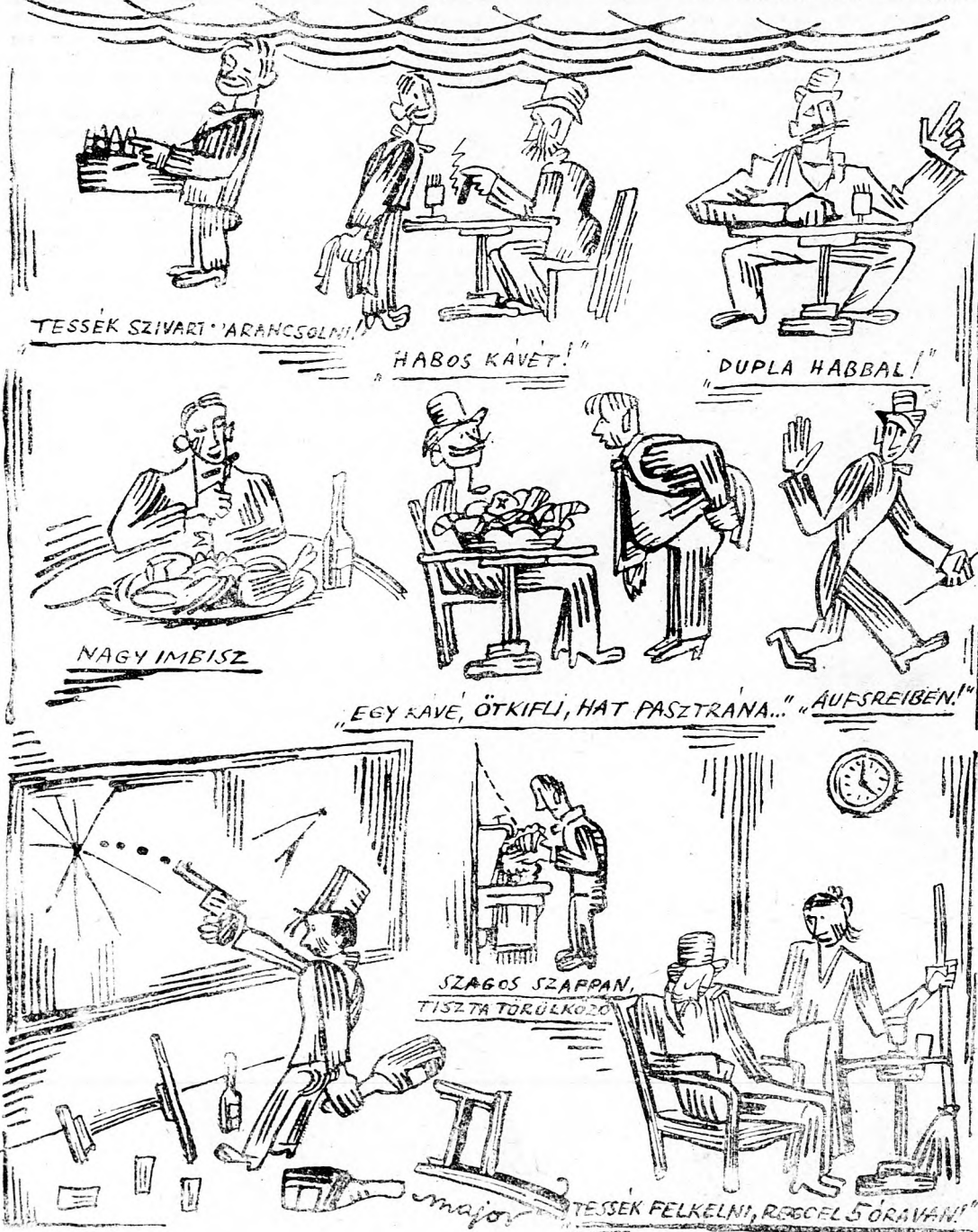
Családi felvétel

Major Henrik

Major Henrik

HEGYKÖRÜ FANFETSZETEK

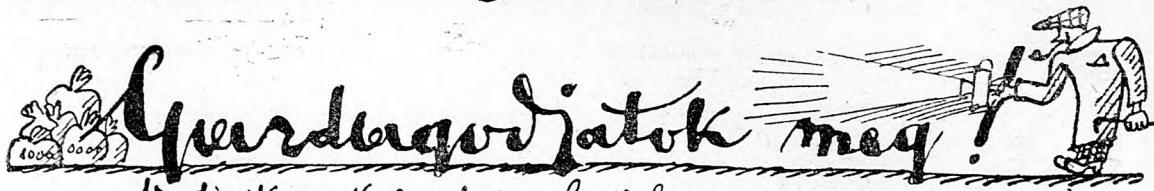
Kávéház 2000-ben

Kávéház emeletre építve és berendezve. Felirások: Kávépalota. Villamos kiszolgálás. Tetőzeten zene és tánc. Lift. A tizedik emeleten repülőgép-állomás. Vegyileg készült italok. Családi szórakozó hely. Levegőt csak jegy ellenében szolgálunk ki. Az utolsó emeletről lenézni veszélyes. Oránként közlekedő repülőgép. Mozi és buvárhajó-harc a világháború mintájára 1918-ból. Amíg eszik, megfiatalítjuk. Ruháját

megvarrjuk. Hazárdjáték csakis titokban van megengedve. Villamos reklám. Az 1920-as évek mintájára készült kávé és kapuciner. Belépődíj 100 korona. Hölgyek kéretnek a születési bizonyítványukat magukkal hozni. Higanyfürdő és préselt levegő. Három napra itt tartózkodás után ingyenes hideg zuhany. Vesztes játékosok részére kényszerzubbony és önműködő revolver. Mindenütt hatósági ellenőrzés. Tulajdonos: gróf Schlésinger Sámuel.

(S. L.)

110

Vrativikus, Kubisztikus, Linkológiai regény.

Írta Szini Gyula

Rajzolta: Majorheunik

(Folytatás.)

— Az én arcom sem volt mindig ilyen fekete — mondta az inas és hirtelen letépte a saját alárcát és álhaját, hogy megmutassa az igazi arcát.

Vera ámulva ismerte föl benne . . . Na, kit? Kit ismert föl Vera, tisztelt olvasó? Hadd lássuk, kitalálja-e, nyájas olvasó?

XXVI.

A fekete alárc mögül pinkafői Link Gerő mosolygott elő.

(Milyen ravasz egy ilyen regényíró! Miután a hőst a fél regényen keresztül elejtette vagy elfelejtette, hirtelen fordulattal előrántja. És ezt nevezi — irodalomnak!)

— Gerő, maga itt! — kiáltott föl Vera. — Maga is . . . kém!

— Nézd, mucus, ne add az ártatlant. Te sohasem kérdezted tőlem, amikor fizettem neked, — szólt komolyan Link Gerő — hogy honnan veszem a pénzt? És igazad volt. Kinek mi köze hozzá, hogy a pali honnan ve-

szí a dohányt? A kémség neked csak üzlet, átmeneti állapot. Leégttem Baccaratban és valamivel regresszálnom kellett magamat. Most kém vagyok, de lehet, hogy holnap a börzén játszom és a saját villamos autómon fogok elmenni a Füst-kabaréba. Erdemes ragaszkodnod hozzám, Vera, mert én olyan fiu vagyok, hogy valahogy, akárhógyan, de pénzt mindig tudok szerezni. És mit tehet az ember okosabbat a háboruban? Én azt szeretném, ha mindenki árdrágító lehetne és regényt tudnék írni ezzel a címmel: „Gazdagodjatok meg!” Mindenki példát vehetne rólam.

— Gerő, Gerőkém, én nem vetlek meg azért, hogy kém vagy — nevetett Vera — hiszen magam is ebben sántikálok. Én is szeretnék kém-nő lenni.

— Top! — mondta Gerő. — Épp jókor. Engem holnap kiküldenek Párisba. Velem jössz?

— Veled? — szólt Vera. — Mondd, nem lesz ez a kirándulás . . . kissé életveszélyes?

(Folytatjuk)

Tavas

Polya Tibor

Tavaszaal vigan csicsereg a madár
A ló vigan nyerit és

Ilyenkor látható a
Kávéházi kerítés.

Az Abbazia-kávéházban

Pólya Tibor

Postás: Tegnap tizszer kerestem ügyvéd urat ezzel az expresslevéllel. Hol tetszett lenni?
Ügyvéd: Az irodámban.
Postás: Jé, arra nem is gondoltam.

XXXXXXXXXX

Fájdalomtól megtört szívvel jelentjük,
 hogy

PISTA

a Nagy-kávéház borfiuja, életének 93-ik évében, aggkori végelgyengülésben jobblétre szenderült.

Béke hamvaira, áldás boraira.

Klein István pincér, mint fia; Klein Karola kaszirnő, mint lánya; Klein József főpincér és Kalotai Géza tejsarnok-tulajdonos, mint szerető unokák.

A jó kiszolgálás

Bede Jóbbal a kitünő humoristával történt az Abbazia kávéházban, ebéd után, mikor legnagyobb a nyüzsgés.

Az egyik hosszú asztal törzsvendégei már egy negyedórája hiába vártak a feketéjükre. Ekkor telepedett asztalukhoz a humorista és alig ült le, máris eléje tettek egy pikoló kapucinert.

— Hát ezt hogyan csináltad? — kérdezték a barátai irigykedve.

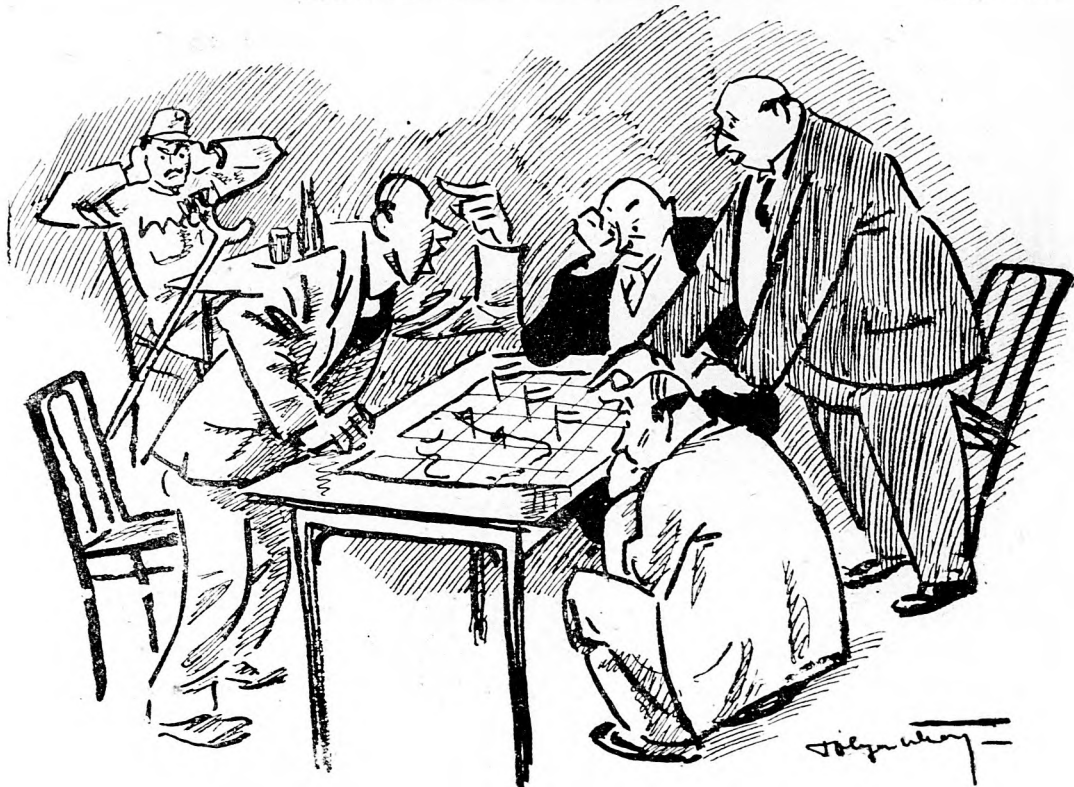
— Semmi sem egyszerűbb — legyintett a humorista. Az újságos fiút átküldtem egy kapucinerért ide a szemközt levő Kovács kávéházba.

Keserü telirat

Ebben a kávéházban kávé kapható

Kávéházi hadvezérek

Pólya Tibor

Természeti tájleirat

Hazánk szép fővárosában a kávéház nem szórványos jelenség, mert minden sarkon nyílik, miként a virág. Kivételt csupán az Északi, Déli, Achilles- és cipősarkok képeznek, vala-

mint olyan utcasarkok, melyeken már egy más kávéház virágozik évek óta.

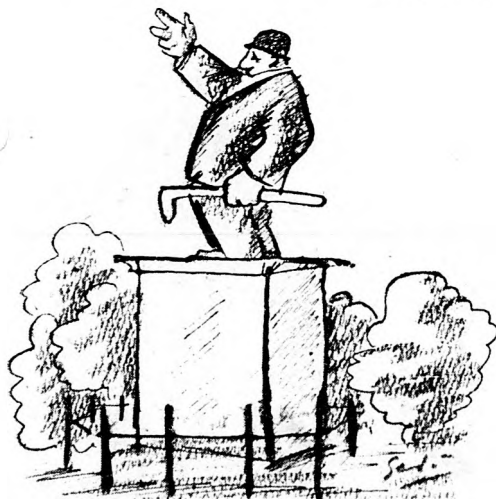
Lakói. Nagyobbrészt bevándorlottak. Belsőszülöttek, sőt kávéházban szülöttek csak a legifjabb generációban találhatók nagyobb számban. Ezek állítólag már az anyatejet is pohárban, szűrve, minden nélkül kapták. Pesten az emberek általánosan kávéházba járnak. Járnak még pedig olyanok is, kiknek jártányi erejük sincs már. Vannak átmeneti, u. n. *futóvendégek*, akik csak olykor jönnek be naponta az illető kávéházba, s fogyasztanak csak egy futólag, a reggeli nyitástól záróráig és viszont, vannak azután állandó, u. n. *törzsvendégek*, kik ellenkezőleg, itt töltik életük nagyrésztét, ugyancsak a reggeli nyitástól záróráig és ugyancsak viszont. Olyan vendég, aki csak félórát tartózkodik egy kávéházban, Budapestben nincs. Kivéven persze a kabáttolvajokat. A *törzsvendégek* nevüket onnan nyerték, hogy csaknem kivétel nélkül izraeli törzsből származnak. (V. ö. törzsvendég = izraelita.)

Ásványi anyagokkal és szeméthulladékokkal táplálkoznak, u. n. tejes hadikávé formájában, mely kizárólag vízből áll. E vízben kávé nincs. Mivel festik feketére!? A saját érdekemben nem tudom. A vízben azelőtt tej is volt. Ma már nincs. Hygieniai szempontból. A haditej u. i. egyike a legerősebb hatású mérgeknek, miért is csak hatósági orvosi rendelésre kapható, akkor is erősen felhígítva s csak a legminimálisabb mennyiségben. E tejet manapság csak halálos betegek kapják, akiknek már ez sem árt, sőt lényegesen megrövidíti szenvedéseiket a földön.

A törzsvendég halála után az újságjába temetkezik. (Mihály István.)

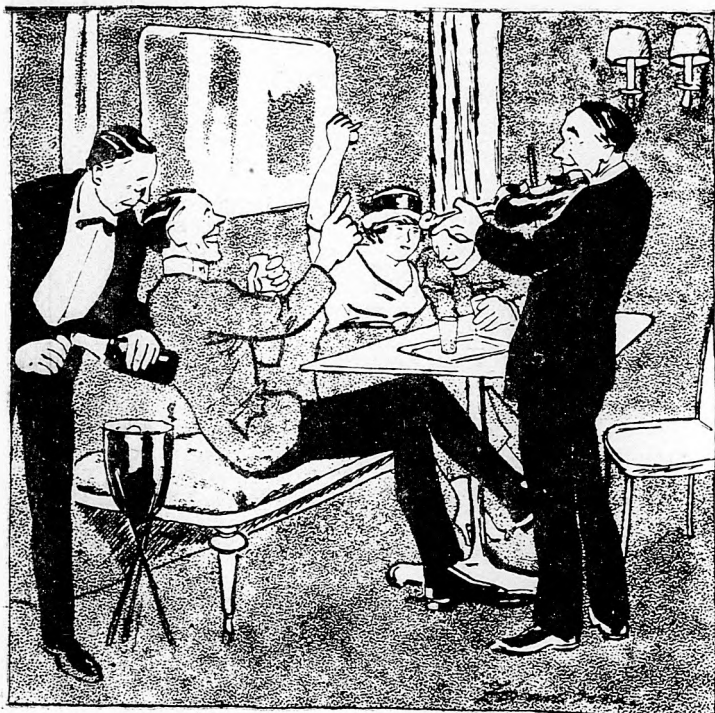
Leleplezték 1921-ben

Gedő Lipót

Annak a pesti polgárnak szobra, ki legelőször ütött agyon egy árdragító kávést.

Pezsgőzés közben Zórád Géza.

— Acsi cigány! Most egy találos kérdésre felelj. Mi az: ha feldobják német örnagy, ha leesik török bey!

Rozsnyói kávéház

A kasszán színes üvegek,
Az asztal barna márvány,
A falakon pár régi kép
És egy-két ujság szerteszét
Buslakodik csak árván.

A polgármester bort iszik,
A gyógyszerész im hallgat
S arról tűnődik csendesen,
Hogy hidrogéntől mentesen
A víz, az milyen alkat?

A tornatanár lép be most
És széjjel tekint zordul,
A polgármester rárivall
Es mert már kevés az ital,
Ujra hozat a borbul.

A főpincér álmosan néz
Az ablakon a térre,
Hol a sötétbe lengeteg
Kis sárga lámpák lengenek
A lány májusi szélbe.

Egy ifju ügyvéd udvarol
A kassza mellett halkán
S amíg a szőke nő nevet,
Felhasználva a percekét,
Szerelmet vall egy dalban.
Juhász Árpád.

A főpincér csalódása

Régi keleti história, még a jó békeidőből való, mikor a kávéházi törzsvendég adós szokott maradni a főpincérnek.

Egy asztal mellett bohémek ültek. Az egyik hirtelen hangosan elkiáltotta magát:

— Fizetni szeretnék!

A főpincér, aki már hetek óta mindig felírta a hangos ur számláját, boldogan rohant az asztalhoz.

— Mi az, mit óhajt — szólt rá az adós.

— De hiszen hangosan tetszett kiáltani, hogy fizetni óhajt — mondta a főpincér.

— Vagy úgy — mosolygott a bohém ur — az csak egy sóhaj volt, mely hangosan röpített ki ajkamon. Hát persze, hogy szeretnék fizetni, de sajnos, nincs miből!

Diák pincér

— Nagyon éhes vagyok Józsi, hozzon valamit. Mit fog hozni?
— Imbis dat, cito dat.

TUNÖDÉS:

— Jaj, miből készül a málnaszörp?

A főpincér legszebb álma Feiks Jenő

— Ez a vendég a római pápa volt. Három koronáva többet számítottam. Nekem mondhatják, hogy a római pápa csalhatatlan!

A hadi pótkávéház

Gedő Lipót

Békincér

A hadi pótkávéház egy olyan ház, amelyben valamikor kávét adtak a vendégnek, habbal, föllel, teával, sörrel, vajjal, husból készült virslivel, mindezt némi pénzért adták, néhány szóviccel, cigarettával, mérsékelt összeadási hibákkal a főpincér javára, — ma pedig ugyanott zabfügepótpiszkot adnak, körtefalevéllel, vízzel, krumplihéjjal, papírszalvétával, zanyánydistenittel, nem pénzért, hanem örült összegért.

(Örült összeg = oly nagy összeg, hogy aki azt megfizeti, az egy örült és ha lefizette, megörül tőle, ami azért van, mert háboru van, ami viszont azért van, mert az emberek örültek.)

A pótkávéház tulajdonosa a pótkávés, ami abban különbözik az igazi kávéstól, hogy míg az igazi kávé egy pocakos, tokás civil volt, addig a pótkávés egy totyakos segédszolgálatos katona, a kórházi bajmegállapításon egészségesnek találva, mindazáltal az emberiség minél nagyobb boldogtalanításának magasrendű céljából „csupán kávéházi árdrágításra alkalmas”-nak minősítve.

A pótszemélyzet: a pótfőpincér, azelőtt igazi betörő; a pótpincérek, azelőtt igazi borbélyok, konfliskoecsisok, kőfaragók, üvegesek és táncitanárok; a pótkaszírnő, azelőtt igazi „egészséges”.

A pótkávéház vendégei kövér, piros pozsgától nekihajasodott, tagbaszakadt hadi kereskedők, hadiszállítók, ügynökök, ársúlyemelő. Ezek a pótkávéházi vendégeken a háboru által okozott jólét két borzalmas dagasztót idézett elő, egyik a hasuk, másik a hasuk fölött, a jobb melten van, ez utóbbról az orvosok azt állapították meg, hogy az nem

Hadi-pincér

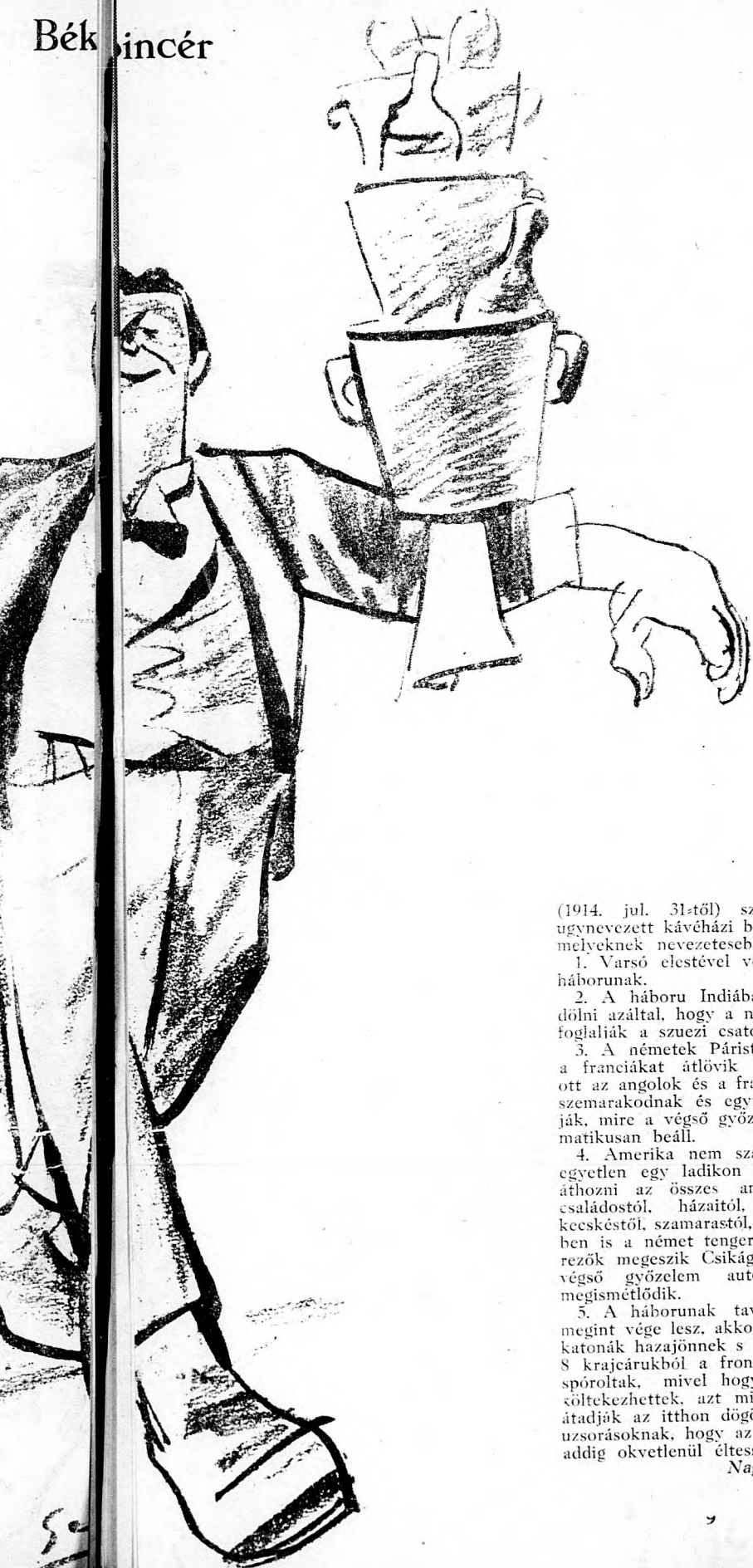
más, mint a borzasztó sok pénz által előidézett, különben nem fájdalmas, sőt kéjes érzeteket okozó duzzanat, mely könnyen operálható, bár operálása viszont felette fájdalmas, érzéktelenítés kizárva.

A pótkávéházban található még nagy számmal a pótnők, különben igazi bestiák, mindegyik egy-egy hadikereskedő, árdrágító, embernyuzó lámpavasra teherjelölt oldalán, igen szépek, elegánsak és kedvesek, különösen amikor bájos mosolylyal simogatják az árdrágító sündisznóturkeverte állat és csendesen szidják azt a disznó, orosz fogságban hendergő férjüket.

A pótkávéházban frontról szabadságra visszatért katonák is láthatók, ezeket az árdrágítók belépésük után felelősségre vonják, hogy hogyan merészelnek itthon lenni, mert nincsenek a fronton, minek is jöttek még szabadságra is haza.

A pótkávéházban a döglött körtefalevelek izzadtságából készült pótkávéfalevéltéával föleresztett maszatos melegvizű szűrőlése közben jelen Nagydökbén

Bék pincér

Kávéházi ablak

Kávéházi ablak,
ottan ülni jó;
míg a szív rugalmas,
ifju és bohó.

Álmokat vetít rád
a tüköruveg;
s téli fákon nyílnak
tavaszi rügyek.

Hát még a sok szép nő,
aki arra jár.
A sok kandi, szőke
s barnahaju lány.

Aki betekintget,
kacéran feléd
S esküszöl, hogy máris
szereimes beléd.

Nézni a kis szoknyák
lebbenését.
Húsos apró lábak
csöpp lépéseit.

Ringó kis cipőket,
reszkető kebelt:
amiket az ember
el sosem feled.

S szőke május hóban
vágyni csók után
egy kis kávéházban,
odakint Budán...

Reggel, délben, este
ülni téllenül
Kávéházi ablak
üvegjén belül...

Ily szép panoráma,
nincs seholse más:
Kávéházi ablak,
édes álmodás!...

Somlyó, Zoltán.

(1914. jul. 31-től) születtek az úgynevezett kávéházi böleseségek, melyeknek nevezetesebbjei:

1. Varsó elestével vége lesz a háborúnak.

2. A háboru Indiában fog eldőlni azért, hogy a németek elfoglalják a szuezi csatornát.

3. A németek Páriszt beveszik, a franciákat átlövik Londonba, ott az angolok és a franciák összemarakodnak és egymást kiirtják, mire a végső győzelem automatikusan beáll.

4. Amerika nem számít, mert egyetlen egy ladikon nem lehet áthozni az összes amerikaiakat családotól, házaitól, földjeitől, kecskéstől, szamarastól, máskülönben is a német tengeralat sütkérezők megeszik Csikágót, mire a végső győzelem automatikusan megismétlődik.

5. A háborúnak tavaszra már megint vége lesz, akkor az összes katonák hazajönnek s amit a napi 8 krajcárukból a fronton összespóroltak, mivel hogy ott nem költhettek, azt mind önként átadják az itthon dögökké hizott uzsorásoknak, hogy az isten őket addig okvetlenül éltesse.

Nagy Lajos.

Hadi-pincér

Kelen Imre.

A következő adós

A kávéházi vendég, aki már vagy száz kávéval tartozik a főpincérnek, lélekszakadva rohan ki a kávéházból. A főpincér utána kiált:

— Hova oly sietve, doktor ur?

A vendég nem felel és a főpincér sóhajtva mereng:

— Ez aztán következőtes ember. Még a válaszszal is adós marad.

Elbucsuztatom a Nyujorkot

Mint az ősi gróf, kinek diszes kastélyát lerombolják s búsan áll a címerekkel diszitett kapu előtt: úgy szólok most én tehozad kávéházak kávéháza, ősi Nyujork, tizenennyolc esztendőn át volt székhelyem!

Fájó könnyel búcsuztatlak, ki fiatal szűz-kamaszként léptem átál legelőször szent kapudot egykoron, amikor még nem volt ára 300 egy pár cipőnek, csak tintával kentem jól be két mezitlen lábamat...

Búcsuztatlak háromezerötven adag kapuciner, kétezer pár tormás virstli s ugyanannyi pár kenyér! Amelyet egy régi író: Reisz Gyula, a romantikus írt fel egykor a sok kedves fakuló emlék közé.

Nemkülönben elbucsuzom egy másik híres írótól: Negy urtól, ki impresszionista lélek, kitűnő. Elbucsuzom a karzattól, a zöldposztós rossz diványtól, mely fölötti a márványtábla nevemre várt — hasztalan.

Elbucsuzom mindennapi kerek márványasztalomtól, ahol a pénztelenségnek sok órája várt reám. Hol, mint süldő-költő ifju rimeimet kopogtattam amíg kávét ebédelttem vacsorára nagy mohón...

Jó Nyujork, te örökijju, elbucsuzom én tetőled, hol aludtam, ettem, szültem, koplaltam és szereték, ó bizony még feleséget, uram bocsá, azt is innen vittem haza, de meg is vert érte a jó teremtő!

Elbucsuzom Szabótól, a kávések e virágjától, ő e földön a legszeretreméltóbb jó tulaj! S Bánótól, kinek pocakját szinte-szinte úgy megszoktam, hogy nem fogok tudni máshol kávét inni, úgy bizony.

Ne adják át azt az asztalt, hol én ültem annyi évet, akárcsak egy apagyilkos, egy jobbfejta, Illaván! Vagy hagyják meg Acél úrnak, ki átveszi a Nyujorkot, ha eszembe jut meghalni: ott ravatalozzanak!

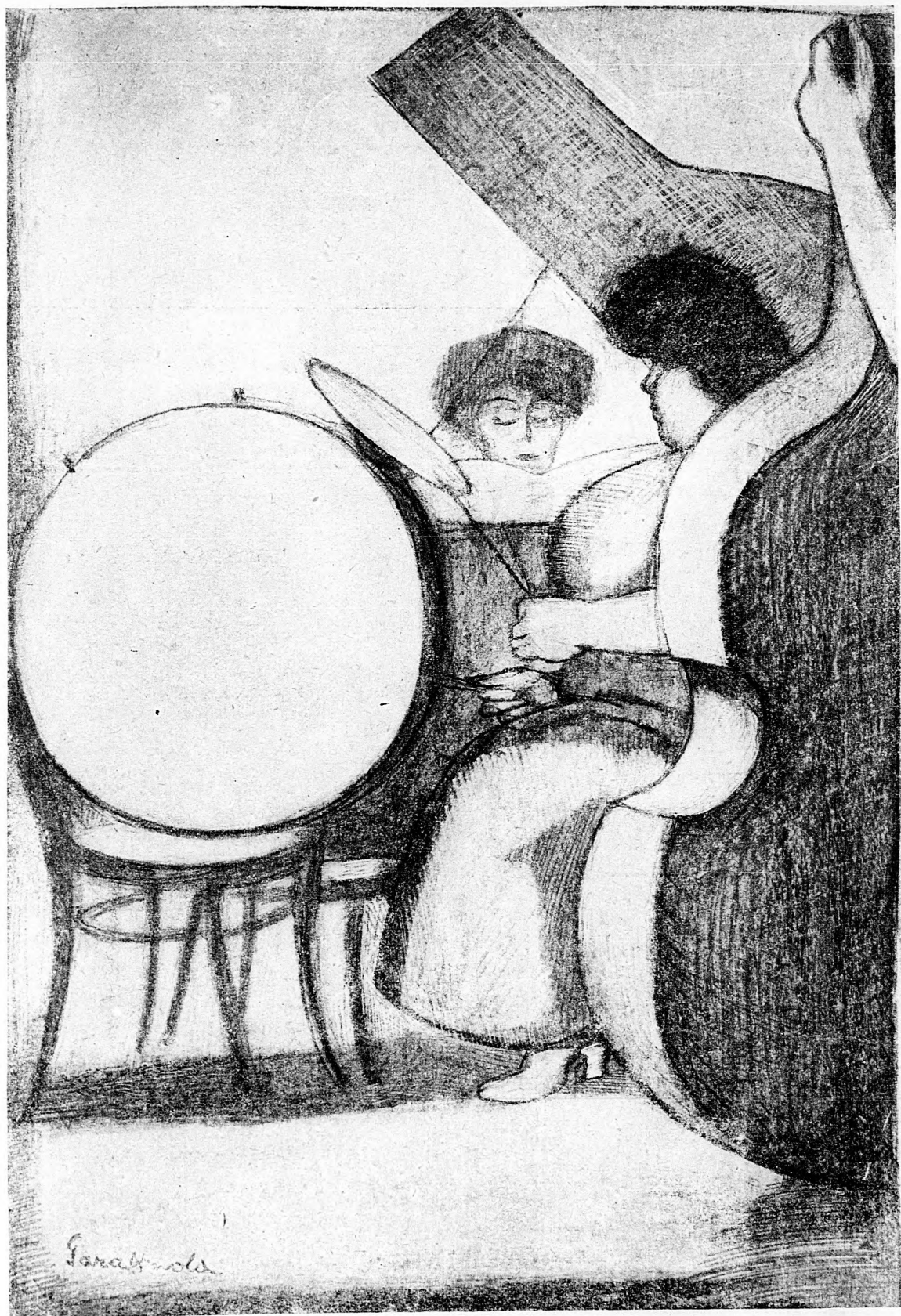
Somlyó Zoltán.

A törzsvendég temetése

Major Henrik

— Élt 24 évet, meghalt gyomormérgezésben.

Zenés-kávéházban

- Miből él az Olga?
- Szininövendék lett és a barátja tartja el.
- Ahá! Szintén zenész?!

A kávéház

I. A főpincér

Az a nebich ott, jobb kettő, már megint meglógott fizetés nélkül. Igazán nem lehet már megélni a mesterségből! Ezért vagyok én egész nap talpon? Ráfizetek az üzletre! De azért holnap megveszem azt a kis, négyemeletes sarokházat a köruton.

II. A kis nő

Ott, ott, jobbra, az oszlop mellett, az lesz az én palim. Szép, gönbölyűre kihizlalt pasi, kicsit már kopasz, de van még mit gondosan fölfésülnie. Szép, nagy tokája van, az óralánca arany, a ruhája egészen új, betétes cipő van rajta, — ez a legjobb stadipali. — Manci vagyok, jaj, maga milyen merész! Jesszusom, Cuci, döglöm érted. — Már megyünk? Jó, csak előbb még... Főúr, fizetni! Ugye, nem haragszol, drága szép fiu, ha az enyémet is... Cukros vagy! — Volt tegnap egy reggelim, egy debreceni tizóráira sörrel, délután két kávé, három fagyalt és egy tea, este két imbisz, három üveg sör, ja, a pincér is megivott egyet, az négy. Mاما pedig...

III. Levél a tulajdonoshoz

...és akárhogyan van is, még sem járja egy hétesztendős törzsvendéggel így bänni. Azért, mert a legutóbbi három évben nem tudtam megfizetni a feketémet, azért mégis aljas disznóság öntől, Herskovics úr, sőt nem is úr, csak Herskovics, hogy amíg számlámat nem rendezem, nem ad további hitelt. Hogy nem sült le a bőr a pofájáról. Hát tudja meg, hogy az én őseim védtek meg ezer éven át e hazát és tették lehetővé magának, Herskovics, hogy megnyithassa és fönntarthassa milliókat jövedelmező Neptunus-kávéházát. És most hálátla-

Gedő Lipót

Tinódy Lantos Sebestyén az Andrassy-uti Lantos-kávéház megalapítója.

Komoly gondok

Vértes Marczel

— A papírközpont még mindig nem sürgeti kellő erővel azt a svéd és osztrák rotációs papírt. A napilapok sajnos még mindig korlátozott terjedelemben jelennek meg.

nul kilök engem az utcára, engem, aki már úgy megszoktam hét éven át a maga kávéházának a sarokpamlagát, ahol már oly szép, pontosan testhezálló lukat ültem ki magamnak a kanapén kitartó munkával.

Maradok tisztelet nélkül:

tokaji Aszú Tihamér,
harmadik ablak, sarokdiván.

IV. A rendőrfogalmazó előtt

— Nem, kegyelmes főkapitány úr, én csak kabátokkal foglalkoztam. A billiárdgolyókkal az nem is úgy volt... (paraszt.)

Török vagy nem török?

Utódaimnak nem hagyok Sokat
Utálom a milliemosokat.

Egy kérdést hagyok nekil
Örökül
Konsten bey, vajon tud-e Törökül?

Izé! Egy liptait!

Füstöstapétás kávéházban
Nagy ásitozva ül egy pár
S a mellettük levő asztalnál
Egy ifju ur pincérre vár.

Pincérre vár s az asszonyt nézi
A bus szemét, szép lábákat,
A rőt selyemből kivirágzó,
Unatkozó, szép vállakat.

Az ifju vár s az asszonyt nézi
S az incselkedve vissza néz.
A férj dobol, izzadni kezd
És sárga lesz, akár a méz.

Felugrik s szomszédjára ordít:
— Urramparrancsolvalamit?
S az ifju szól előkelően:
— Hozzon egy adag — liptait.

**A Newyork kávéház
után az Abbazia kávé-
házban találkozunk.**

A billiárd-bajnok Pólya Tibor

Vértes M. Marczel

Aranytanácsok kezdő törzsvendégek számára

Belépéskor ne köszönj a Palinak, kitől százat nyertél tegnap tartlin, mert — ugy sem köszön vissza!

Ne ülj pont szembe avval a magányos szöke démonnal, a baltükör alatt, mert az már ugys más Palit vár, s az rossz!

Ha esetleg nem vár, az még rosszabb!

Növel, akinek még manapság nincs Palija Pesten. — szembeülni nem érdemes.

Ne hidd feltétlen, hogy kokott. Ugys az!

A várakozás első félórája után a Marci pincért nem kell jelenlétedre feltétlenül revolvelővésekkel figyelmeztetni. Gondold meg, hogy vendégtársaidnak idegei is vannak. Elég, ha az ezüst tálcát s vizespoharat vágod szokásod szerint a földhöz. A Marci ugys sem jön!

Ne csapj okvetlen lármát, amiért Marci végül a megrendelt lágy tojás helyett mákos nudlit tálal eléd. Gondold meg, hogy reggel vala, mikor megrendeléd és Marci este nyolckor már igazán nem emlékezheth olyan esekélységekre!

Az ételek fogyasztása közben viseld férfiasan magad. Gondolj a középkor dicső martirjaira!

Debreceni fogyasztása előtt feltétlen végrendelkezz, kiskoru nagyatyád vagy nagykoru szeretőd javára!

A „fizetni!” szövegü fájdalomkiáltást lehetőleg halkán hallasd, hogy a csálinger ne hallja.

Ha már azonban nem lehet segíteni a dolgon, ne kérdezd, hogy benne van-e az övé is, mert megnyugtat, hogy nincsen, pedig tudhatnád, hogy igenis benne van.

A számlát ne revideáld. Jaj pardon! ugys tévedt véletlenül.

Elmenéskor a ruhatárban mindig a legjobbat válaszd ki!

(Mihály István.)

Záróra után megy a család hazafelé

Hajnal a kávéházban

A székek, mint a világ dolgai
Fejtetön állnak bús sorokban,
Egy néni a szeméttel hordja ki,
S ők ott ülnek még a sarokban.

Folyik, folyik a nagy szóáradat,
Szerelem, élet, művészet, halál,
Mind kiterítve fekszenek
A kávéház kerek boncasztalán.

— „Komisz az élet, ki csak él irigy,
Az asszonyok mint gonoszak s hiúk!” —
Keseregve az asztalt döngetik
S terveket szönek szegény jó fiuk.

Az égbolton már nyújtózik a nap,
Sugara bétör az üvegfalon.
Bent csend lesz. Szárnyaszegett s hallgatag
Könyökölnek a márványasztalon.

Szegény fiuk egymást fürkészik lopva:
„— Mily sápadt, szeme fakó, beesett.”
Az egyik felkel s a csendbe rikoltja:
„Nem aludnánk mégis egy keveset?”

A csend felel csak. Néma marad a szájuk,
Vállukat befödi a bánat-kendő:
S az álmos kávéházi asztal mellett
Sorvad tovább a virágos jövendő.

Lengyel István.

AZ ATLETA TRAGEDIAJA.

— Ki az a meggörnyedt ember a kassza mellett?
— A kávéház tulajdonosa. Egy hónapja csak,
hogy megvette a kávéházat. Azelőtt emelőhajnok volt,
de a pesti kávéosok iramát még sem bírta ki és már
a harmadik héten megrokkant. Tuleröltette magát.

SZINHÁZI ÉLET

Szerkeszti:
INCZE SÁNDOR

A színházlátogató
közönség legked-
vesebb lapja.

JOGI VIZSGÁIDRA

KÉSZÜLJ

DR. FEHÉRVÁRY
JOGI
SZEMINÁRIUMÁBAN

BUDAPEST, VIII., KISFALUDY-U. 28/a

A SPORTLAP

a legjobb sporthetilap

Fehérnemű régi árban || Egy öltöny vagy kabát
vasalható, ha a német szabá-
dalmazott rizskeményítőpótlót
használjuk. Mintaküldemény 10
csomag 8 koronáért bérmentve
GROSS ANTAL Budapest, József-körút 23.

NYAKKENDŐHÁZ

László Andor, Budapest, IV., Kigyó-
utca 5. és V., Deák Ferenc-utca 14.

Szalimakalapok, nyakkendő-
k uri divatárúk jutányos árban!

Árjegyzéket 15 f. bélyegért küldünk.